

Estimat Oriens: Quan
m'han dut la teua carta
tenia tres o quatre filabarguins
que m'estaven fadant la galleta.
Se la valió em saltaven mes
llàgrimes com melors que llimiteja-
ven els cataplans, hont dir que
el escalfor humida és la que m'ani-
rà millor i jo faig el que puc per
aconseguir-la. Però juraré tota la vi-
da que el únic remei són les car-
tes d'en Oriens. Ben sembla que
no tinc quèval, i si no fos aquesta
impedimentta que m'ha recelat, pensa-
ria que no m'ho tingut mai. És
un fantasma magià; vinga sempre que
no tingui companyia.

de pensava que fossis tan bo
na persona d'escriure un avís.

tarulot; m'estic molt molt contentat.
Sonia supraré molt la teua carta.
Ja no seré aquí per esperar-la perquè
se m'hi ven deuen a Barcelona. Aleshores
la nit després de veure m'el Sr. Bosch
el Sr. Ribes no va quedar gens contentat;
van anar a buscar el meu germà i uns
destinats amics nostrs que són a Colladell
però no hi era. Aleshores van anar a
veure el Sr. Pifell a Vilanova i tampoc no hi
era. Sabent d'això el meu germà pre-
feria que deueno vagi a Barcelona i ho
arrangi d'un cop. Com que no sé
què em puchau fer, no se'tau
que si puché tornar o si caldrà
que esperi uns dies. Si fos així
com tu t'esperaré t'ho diré prou
des d'on sigui. Mentrestant si el
tu fantasma s'ent amb força per
nietar, demana-li que vingui a fer-
me companyia al Passig Maragall!
Bols alguna cosa de tu?
Adieu Mavis; fes força bondat.
f'espera la Mavis

15. 12. 1937